

BRIOT

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (seitsemäs jaosto)

15 päivänä syyskuuta 2010*

Asiassa C-386/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 21.9.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 30.9.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Jhonny Briot

vastaan

Randstad Interim,

Sodexo SA ja

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Euroopan unionin neuvosto,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit J. Malenovský (esittelevä tuomari) ja T. von Danwitz,

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: R. Grass,

ilmoitettuaan ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle aikovansa ratkaista asian perustellulla määräyksellä työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan nojalla,

kehotettuaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään mahdolliset asiaa koskevat huomautuksensa,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16) 2–4 artiklan tulkintaa.

- 2 Pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Jhonny Briot ja vastaajina vuokratyövoimaa välittävä toimisto Randstad Interim (jäljempänä Randstad), Sodexho-yhtiö (jäljempänä Sodexho) ja Euroopan unionin neuvosto (jäljempänä neuvosto) ja joka koskee useita Briotin esittämiä vaatimuksia, jotka liittyvät yhtäältä ehtoihin, joiden mukaan hän on työskennellyt Brysselissä sijaitsevassa neuvoston ravintolassa Randstadin kanssa tehdyllä vuokratyösopimuksella, ja toisaalta sitä, ettei häntä otettu Sodexhon palvelukseen sen jälkeen, kun mainitun ravintolan pitäminen luovutettiin sille.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin lainsäädäntö

- 3 Direktiivillä 2001/23 kodifoidaan työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.2.1977 annettu neuvoston direktiivi 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/50/EY (EYVL L 201, s. 88).

- 4 Direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään seuraavaa:
 - a) Tätä direktiiviä sovelletaan yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovuttamiseen toiselle työnantajalle sopimukseen perustuvan luovutuksen taikka sulautumisen kautta.

 - b) Jollei a alakohdasta ja tämän artiklan jäljempänä olevista säännöksistä muuta johdu, tässä direktiivissä tarkoitettuna luovutuksena pidetään oman identiteettinsä säilyttävän taloudellisen yksikön luovuttamista, jolla tarkoitetaan pää- ja sivutoimisen taloudellisen toiminnan harjoittamiseksi järjestettyä resurssikokonaisuutta.”

5 Direktiivin 2001/23 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ’luovuttajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luovutuksen seurauksena lakkaa olemasta työnantaja yrityksessä, liikkeessä taikka yritys- tai liiketoiminnan osassa;

- b) ’luovutuksensaajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, josta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luovutuksen seurauksena tulee yrityksessä, liikkeessä taikka yritys- tai liiketoiminnan osassa työnantaja;

--

2. Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta kansalliseen lainsäädäntöön työsopimuksen tai työsuhteen määritelmän osalta.

Jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan olla soveltamatta tätä direktiiviä työsopimukseen tai työsuhteeseen yksinomaan seuraavien seikkojen perusteella:

--

c) kyseessä ovat direktiivin 91/383/ETY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tilapäiset työsuhteet ja luovutettu yritys, liike tai sen osa on tilapäisen työsuhteen työnantajana toimiva yritys tai sen osa.”

6 Direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Ne luovuttajan oikeudet ja velvoitteet, jotka johtuvat luovutuksen tapahtuessa voimassa olleesta työsopimuksesta tai työsuhteesta, siirtyvät tällaisen luovutuksen seurauksena luovutuksensaajalle.”

7 Mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutus ei sellaisenaan ole peruste, jota luovuttaja tai luovutuksensaaja voi käyttää irtisanomiseen. Tämä säännös ei estä irtisanomisia työvoiman muutoksiin johtavista taloudellisista, teknisistä tai organisatorisista syistä.”

Kansallinen lainsäädäntö

8 Direktiivin 77/187 säännökset on pantu Belgian oikeusjärjestyksessä täytäntöön kansallisessa työneuvostossa (Conseil national du travail) 7.6.1985 tehdyllä työehtosopimuksella 32 bis, joka koskee työntekijöiden oikeuksien turvaamista työnantajan

vaihtuessa yrityksen sopimusperusteisen luovutuksen vuoksi, jossa määrätään sellaisten työntekijöiden oikeuksista, joiden työsuhteita on jatkettu, kun yrityksen varat on luovutettu konkurssin tai akordin jälkeen, ja jonka yleissitovuus perustuu 25.7.1985 tehtyyn kuninkaan päätökseen (Moniteur belge 9.8.1985, s. 11527), sellaisena kuin kyseinen työehtosopimus on muutettuna 19.12.1989 tehdyllä työehtosopimuksella 32 quater, jonka yleissitovuus perustuu 6.3.1990 tehtyyn kuninkaan päätökseen (Moniteur belge 21.3.1990, s. 5114).

- 9 Henkilölliseltä soveltamisalalta mainittuun työehtosopimukseen on otettu direktiivin luovuttajan ja luovutuksensaajan määritelmät, ja siinä täsmennetään lisäksi seuraavaa:

”– tätä sopimusta sovellettaessa työntekijöillä tarkoitetaan seuraavia: henkilöt, jotka työ- tai oppisopimuksen perusteella suorittavat työtehtäviä.

– työntekijöihin rinnastetaan seuraavat: henkilöt, jotka muuten kuin työsopimuksen perusteella suorittavat työtehtäviä muun henkilön johdon alaisuudessa.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 10 Neuvoston pääsihteeristön ja Randstadin välinen puitesopimus tehtiin 1.9.1998. Kyseinen puitesopimus koski sitä, että neuvoston pyynnöstä asetettaisiin käyttöön vuokratyöntekijöitä tehtävänimikkeillä keittäjä, ylitarjoilija, varastonhoitaja, tarjoilija/apulaisyliarjoilija ja tiskaaja.

- 11 Briot asetettiin 3.9.1998 neuvoston käyttöön erilaisilla määräaikaisilla työsopimuksilla, jotka oli tehty vuokratyövoimaa välittävän yhtiön Daoustin ja 15.1.2001 alkaen Randstadin kanssa.

- 12 Briot työskenteli aluksi tiskaajana ja myöhemmin, 15.1.2001 alkaen, keittäjänä.

- 13 Neuvosto muutti 1.1.2003 tapaa, jolla sen ravintolan toimintaa harjoitettiin, ja antoi ravintolanpidon yhdelle ainoalle alihankkijalle, Sodexholle.

- 14 Saatuaan kyseisen tehtävän Sodexho lähetti Compass Group Belgilux -nimiselle yhtiölle ja Iris Cleaning -nimiselle yhtiölle kirjeet pyytääkseen näiltä tiedot siitä, ketkä kyseisten yhtiöiden henkilöstöön kuuluvat henkilöt oli otettava uuden työnantajan palvelukseen sellaisten työehtosopimusten perusteella, jotka koskivat työntekijöiden oikeuksia yrityksen luovutuksen yhteydessä.

- 15 Briot'n vuokratyösopimus päättyi 20.12.2002, eikä Randstad tarjonnut hänelle tämän päivämäärän jälkeen uutta vuokratyösopimusta.

- 16 Briot'n ammattijärjestö vaati 3.6.2003 päivätyllä kirjeellä neuvostoa ja Randstadia maksamaan irtisanomiskorvauksen, lainvastaisen irtisanomisen perusteella maksettavan korvauksen, täydentävän varhaiseläkekorvauksen sekä niiden palkkojen erotuksen, jotka oli maksettu yhtäältä neuvoston virkamiehille ja toisaalta Briot'lle.

- 17 Neuvoston pääsihteeristö kiisti 29.7.2003 päivätyllä kirjeellä sen, että Briot olisi asetettu käyttöön lainvastaisesti ja että hänelle olisi maksettu liian alhaista palkkaa, ja muistutti, että yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 232/84, Tordeur, 3.10.1985 antaman tuomion (Kok., s. 3223) mukaan tilapäisestä työstä, vuokratyöstä ja työntekijöiden asettamisesta käyttäjien palvelukseen 24.7.1987 annetun lain (Moniteur belge 20.8.1987, s. 12405) 31 §:ssä säädettyä siviilioikeudellista seuraamusta ei voida soveltaa yhteisön toimielimiin.
- 18 Koska asiassa ei päästy sovintoratkaisuun, Briot päätti nostaa kanteen tribunal de travail de Bruxellesissa.
- 19 Tämä totesi muun muassa, että Briot'n asettaminen neuvoston käyttöön oli mainitun 24.7.1987 annetun lain vastaista mutta että neuvostoon ei voida soveltaa mitään seuraamusta. Se katsoi myös, että koska ei ollut minkäänlaista Briot'n ja neuvoston välistä työsopimusta, neuvostoa ei yhtäältä voitu velvoittaa maksamaan korvauksia Briot'n työsopimuksen päättämisen perusteella, eivätkä mainitusta työsopimuksesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet toisaalta voineet siirtyä Sodexholle siinä yhteydessä, kun neuvoston ravintolan toiminta siirtyi sille.
- 20 Briot valitti päätöksestä 5.12.2007 cour du travail de Bruxellesiin.
- 21 Mainittu tuomioistuin päätti 19.1.2009 antamallaan tuomiolla aloittaa asian käsittelyn uudelleen yrityksen luovutuksesta aiheutuvien mahdollisten seurausten kannalta. Tässä yhteydessä Briot väitti, että se, että neuvosto luovutti ravintolatoiminnan Sodexholle 1.1.2003, merkitsee yrityksen luovutusta, joten Sodexho oli velvollinen ottamaan hänet palvelukseensa. Briot vaati ensimmäisessä oikeusasteessa annetun

tuomion muuttamista siltä osin kuin siinä katsottiin, että koska ei ollut tehty Briot'n ja neuvoston välistä työsopimusta, Briot'n oikeudet ja velvollisuudet eivät voineet siirtyä Sodexholle.

22 Cour du travail de Bruxelles päätti näin ollen lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) a) Kun direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun yrityksen luovutuksen osalta ilmenee, että luovutettu kokonaisuus, eli yhteisön toimielimen henkilöstöravintola, käytti huomattavaa joukkoa vuokratyöntekijöitä erilaisen vuokratyövoimaa välittävien yhtiöiden kanssa tehdyn puitesopimuksen perusteella, onko vuokratyövoimaa välittävää yhtiötä tai, jos ei, mahdollisesti sitä toimielintä, jonka valvonnan ja johdon alaisina vuokratyöntekijät suorittivat työtehtäviään, pidettävä kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna työnantaja-luovuttajana?

b) Siinä tapauksessa, ettei vuokratyövoimaa välittävää yhtiötä tai käyttäjäyritystä voida pitää työnantaja-luovuttajana, onko katsottava, etteivät vuokratyöntekijät voi saada hyväkseen direktiivissä 2001/23 tarjottuja takeita?

2) Onko direktiivin 2001/23 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se, ettei vuokratyöntekijöiden määräaikaista työsopimuksia uusita sen toiminnan luovutuksen takia, jonka osana he työskentelivät, merkitsee kyseisessä säännöksessä säädetyn kiellon rikkomista siten, että on katsottava, että kyseiset vuokratyöntekijät olivat edelleen käyttäjän palveluksessa luovutuksen ajankohtana?

- 3) a) Onko direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohtaa, mahdollisesti luettuna yhdessä 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa, tulkittava siten, että siinä asetetaan luovutuksensaajalle velvollisuus pitää voimassa työsuhde sellaisten vuokratyöntekijöiden kanssa, jotka työskentelivät osana luovutuksen kohteena olevaa toimintaa tai joiden osalta on katsottava, että he ovat edelleen käyttäjän palveluksessa luovutuksen ajankohtana?
- b) Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, onko 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä veloitetaan tekemään toistaiseksi voimassa oleva työsopimus siinä tapauksessa, että luovutuksensaaja ei ole vuokratyövoimaa välittävä yhtiö eikä voi tehdä vuokratyösopimusta?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Toisen kysymyksen tarkastelu

- ²³ Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäiseksi tutkittavalla toisella kysymyksellään, merkitseekö se, ettei vuokratyöntekijöiden määräaikaisia työsopimuksia uusita, kun se toiminta, johon heidät oli osoitettu, luovutetaan, direktiivin 2001/23 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon rikkomista siten, että on katsottava, että kyseiset vuokratyöntekijät olivat edelleen käyttäjäyrityksen palveluksessa luovutuksen ajankohtana.

- 24 Koska unionin tuomioistuimen mukaan ei ole vähäisintäkään perusteltua epäilystä siitä, miten ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, se on työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoittanut ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle aikovansa ratkaista asian perustellulla määräyksellä ja kehottanut Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään mahdolliset tätä koskevat huomautuksensa.
- 25 Briot sekä Saksan ja Belgian hallitukset ovat vastanneet unionin tuomioistuimen kehotukseen. Briot on vaatinut istunnon järjestämistä, koska kysymyksillä on merkitystä käyttäjäyrityksen palvelukseen lainmukaisesti asetetuille vuokratyöntekijöille. Hän korostaa tässä, että käyttäjien palvelukseen lainmukaisesti asetettujen vuokratyöntekijöiden tilanne on erotettava tilanteesta, jossa yli sata työntekijää asetetaan yli kolmen vuoden ajan lainvastaisesti saman käyttäjän palvelukseen. Kyseisessä tilanteessa vuokratyöntekijöiden muodostama kokonaisuus voidaan tunnistaa niin yhtiön kuin käyttäjäyrityksen sisällä. Koska nämä huomautukset koskevat kuitenkin seikkaa, joka ei liity tämän ennakkoratkaisupyynnön keskeiseen ongelmakenttään, ne eivät voi saada unionin tuomioistuinta muuttamaan esittämänsä menettelytapaa. Belgian ja Saksan hallitukset eivät ole omalta osaltaan vastustaneet unionin tuomioistuimen aikomusta ratkaista asia perustellulla määräyksellä.
- 26 Aluksi on muistutettava oikeuskäytännössä toistuvasti todetun, että direktiivillä 2001/23 pyritään turvaamaan työntekijöiden oikeudet työnantajan vaihtuessa, jotta he voivat jäädä uuden työnantajan palvelukseen luovuttajan kanssa sovittuja vastaavien ehdoin (ks. erityisesti asia C-396/07, Juuri, tuomio 27.11.2008, Kok., s. I-8883, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Mainitun direktiivin tarkoituksena on taa-ta niin hyvin kuin mahdollista työsopimusten ja työsuhteiden jatkuminen muuttumattomana luovutuksensaajan kanssa, jotta estettäisiin se, että kyseiset työntekijät joutuvat pelkän luovutuksen vuoksi huonompaan asemaan (ks. vastaavasti direktiivin 77/187 osalta asia 287/86, Ny Mølle Kro, tuomio 17.12.1987, Kok., s. 5465, Kok. Ep. IX, s. 281, 25 kohta ja asia C-478/03, Celtec, tuomio 26.5.2005, Kok., s. I-4389, 26 kohta).

- 27 Direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta johtuu, että direktiivillä taattava suoja koskee näin ollen ainoastaan työntekijöitä, joilla on työsopimus tai työsuhde jo luovutuksen ajankohtana.
- 28 Oikeuskäytännössä on direktiivin 77/187 osalta katsottu, että jollei erityissäännöksistä muuta johdu, direktiiviin voivat omaksi edukseen vedota ainoastaan ne työntekijät, joiden työsopimus tai työsuhde on voimassa luovutuksen tapahtuessa, jolloin työsopimuksen tai työsuhteen voimassaoloa on arvioitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden direktiivin pakottavien säännösten noudattamista, jotka koskevat työntekijöiden suojelemista irtisanomiselta luovutuksen vuoksi (ks. asia 101/87, Bork International ym., tuomio 15.6.1988, Kok., s. 3057, 17 kohta).
- 29 Jälkimmäisestä on huomautettava, että direktiivin 2001/23 4 artiklan 1 kohdan nojalla yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutus ei sellaisenaan ole peruste, jota luovuttaja tai luovutuksensaaja voi käyttää irtisanomiseen.
- 30 Näin ollen sellaisia yrityksessä työskenteleviä työntekijöitä, joiden työsopimus tai työsuhde on vastoin direktiivin 2001/23 4 artiklan 1 kohtaa irtisanottu ennen luovutusta, on pidettävä luovutusajankohtana edelleen yrityksen työntekijöinä, mistä seuraa ennen kaikkea se, että työnantajan veloitteet heitä kohtaan siirtyvät suoraan lain nojalla luovuttajalta luovutuksensaajalle mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti (ks. vastaavasti em. asia Bork International ym., tuomion 18 kohta).
- 31 Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, pääasian kantaja asetettiin 3.9.1998 neuvoston käyttöön erilaisilla määräaikaisilla työsopimuksilla, jotka oli tehty vuokratyövoimaa välittävän yhtiön Daoustin ja 15.1.2001 alkaen Randstadin kanssa. Hänen työsopimuksensa Randstadin kanssa päättyi 20.12.2002 eli siis ennen sen toiminnan

luovutusta 1.1.2003, johon hänet oli osoitettu, eikä hänen entinen työnantajansa ole 20.12.2002 jälkeen tarjonnut hänelle enää minkäänlaista vuokratyösopimusta. Mikään asiakirja-aineistoon sisältyvä seikka ei myöskään osoita, että Randstadin ja Briot'n välillä olisi luovutusajankohtana ollut toisentyypinen työsuhde.

- 32 Tehdessään määräaikaisen työsopimuksen työntekijä on täysin tietoinen siitä, että sopimus päättyy itsestään sopimuksen mukaisena määräpäivänä. Hänen on varauduttava jo kyseisen työsuhteen alussa siihen, että toinen sopimuspuoli käyttää oikeuttaan päättää työsopimus määräajan päättyessä.
- 33 Näin ollen työntekijällä ei ole periaatteessa oikeutta määräaikaisen työsopimuksen uusimiseen. Se, että kyseinen työsopimus päättyy ennen sen toiminnan luovutuspäivää, johon hänet on osoitettu, ei voi synnyttää tällaista oikeutta.
- 34 Jotta työsopimus voitaisiin uusida, työnantajan ja työntekijän välille on muodostuttava uusi yhteinen tahdonilmaus. Irtisanomisessa työnantaja sen sijaan irtisanoo työsopimuksen tai työsuhteen yksipuolisella päätöksellä. Onkin todettava, että määräaikaisen vuokratyösopimuksen uusimatta jättämisestä, joka perustuu työnantajan ja työntekijän välisen uuden yhteisen tahdonilmauksen puuttumiseen, ei voida rinnastaa direktiivin 2001/23 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun irtisanomiseen (ks. vastaavasti asia C-438/99, Jiménez Melgar, tuomio 4.10.2001, Kok., s. I-6915, 45 kohta).
- 35 Edellä esitetyn perusteella pääasian kaltaisissa olosuhteissa sellaisen määräaikaisen työsopimuksen uusimatta jättämisellä, joka on päättynyt sovitun määräajan

umpeuduttua ajankohtana, joka oli ennen sen toiminnan luovutusta, johon työntekijä oli osoitettu, ei rikota direktiivin 2001/23 4 artiklan 1 kohdassa säädettyä kieltoa.

36 On vielä täsmennettävä, että koska unionin tuomioistuin antaa ratkaisunsa ainoastaan direktiivin 2001/23 sovellettavuudesta, ratkaisu ei vaikuta siihen suojaan, jota vuokratyöntekijä, kuten pääasian kantaja, voi tarvittaessa saada perättäisten määräaikaisten työ sopimusten väärinkäyttöä vastaan muiden yhteisön oikeuden säännösten, kuten Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työntekijöiden keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43), nojalla, eikä siihen tulkintaan, jonka unionin tuomioistuin voi antaa näistä säännöksistä.

37 Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että pääasian kaltaisissa olosuhteissa, joissa vuokratyöntekijän määräaikainen työ sopimus on päättynyt sovitun määräajan umpeuduttua ajankohtana, joka oli ennen sen toiminnan luovutusta, johon vuokratyöntekijä oli osoitettu, kyseisen sopimuksen uusimatta jättämisellä tämän luovutuksen takia ei rikota direktiivin 2001/23 4 artiklan 1 kohdassa säädettyä kieltoa. Siksi kyseisen vuokratyöntekijän osalta ei ole katsottava, että hän on edelleen työvoimaa käyttävän yhtiön käytettävissä luovutuksen ajankohtana.

Ensimmäisen ja kolmannen kysymyksen tarkastelu

38 Koska työntekijä, joka on pääasian kantajan kaltaisessa tilanteessa, ei voi toiseen kysymykseen annetun vastauksen yhteydessä esitetystä syystä saada direktiivissä 2001/23 säädettyjä takeita, ensimmäiseen ja kolmanteen kysymykseen ei ole tarvetta vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Pääasian kaltaisissa olosuhteissa, joissa vuokratyöntekijän määräaikainen työ-sopimus on päättynyt sovitun määräajan umpeuduttua ajankohtana, joka oli ennen sen toiminnan luovutusta, johon vuokratyöntekijä oli osoitettu, kyseisen sopimuksen uusimatta jättämisellä tämän luovutuksen takia ei rikota työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY 4 artiklan 1 kohdassa säädettyä kieltoa. Siksi kyseisen vuokratyöntekijän osalta ei ole katsottava, että hän on edelleen työvoimaa käyttävän yhtiön käytettävissä luovutuksen ajankohtana.

Allekirjoitukset